

Bijlage 2:

Algemene reactie op de beantwoording vragen Wet maatschappelijk ondersteuning

De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) is een medebewindswet. Op gemeenteniveau moeten landelijk kaders nader worden uitgewerkt. Nadat in artikel 2.1.2 Wmo 2015 aan de gemeenteraad de verplichting tot opstelling van een beleidsplan is gegeven, wordt in artikel 2.1.3 Wmo 2015 de verplichting opgelegd om ten aanzien van een aantal zaken bij verordening regels te stellen.

Artikel 2.1.2 lid 1 Wmo 2015

1. De gemeenteraad stelt periodiek een plan vast met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 2.1.3 Wmo 2015

1. De gemeenteraad stelt bij verordening de regels vast die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen.
2. In de verordening wordt in ieder geval bepaald:
 - ...b. op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn.

Uit artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel b Wmo 2015, in verbinding met artikel 2.3.6 lid 4 Wmo 2015, volgt dat bij verordening moet zijn bepaald onder welke voorwaarden uit het pgb diensten ingekocht kunnen worden bij personen die tot het sociaal netwerk behoren en op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.

Artikel 2.3.6 lid 4 Wmo 2015

3. Bij verordening kan worden bepaald onder welke voorwaarden betreffende het tarief, de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de mogelijkheid heeft om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen te betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

De Wmo 2015 bevat geen expliciete aanknopingspunten voor beoordeling of delegatie is toegestaan. Hierdoor geldt de maatstaf van artikel 156 Gemeentewet. Dat wil zeggen, de gemeenteraad mag bevoegdheden delegeren aan het college, tenzij dit in strijd zou zijn met de aard van de bevoegdheid. Bij de beoordeling hiervan kan ook het stelsel van de Wmo 2015 een rol spelen.

De vraag die naar aanleiding van het voorgaand kan worden gesteld is deze: hoe dienen de begrippen 'de gemeenteraad' en 'bij verordening' te worden uitgelegd? Anders gezegd: is het toegestaan dat de gemeenteraad deze regel-stellende bevoegdheid aan het college delegeert?

In de Nota naar aanleiding van het verslag (Regels inzake de gemeentelijke ondersteuning op het gebied van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang (Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, Kamerstukken II, 2013/14, 33 841, nr. 34, p. 16) heeft de wetgever het volgende opgemerkt: 'De regering hecht eraan dat gemeenteraden bij het opstellen van de verordeningen de kaderstellende rol ten volle

benutten en de inwoners bij de totstandkoming van het lokale beleidskader actief betrekken, ook de verantwoording over het gevoerde beleid vraagt de aandacht van de gemeenteraden. Met het delegeren van bevoegdheden aan het college dienen gemeenteraden dan ook terughoudend om te gaan naar het oordeel van de regering.'

De CRvB (ECLI:NL:CRVB:2017:1803) leidt hieruit af dat, evenals onder de Wmo (voorloper Wmo 2015), de *essentialia* van het voorzieningenpakket ¹in de verordening door de gemeenteraad dienen te worden vastgelegd. *Op welke wijze* de hoogte van een pgb wordt vastgesteld en de tariefdifferentiatie dienen tot de *essentialia* van het voorzieningenpakket te worden gerekend.

De uitspraak van de CRvB van 7 februari 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:467) voegt aan de *essentialia* nog toe: *de wijze van vaststelling* van het uurtarief voor een pgb.

Hoe de CRvB 'op welke wijze de hoogte van de pgb wordt vastgesteld' invult, volgt uit de CRvB uitspraak van 27 november 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:3759). Naast het concreet noemen van (*uur*)*bedragen* in de verordening blijkt nu dat ook is toegestaan dat ook verwezen mag worden naar *concrete bedragen elders* of een *rekenformule* worden gegeven.

Het college dient vervolgens bij de tariefvaststelling te blijven binnen de concreet in de verordening opgenomen kaders. De verordening bevat bindende tariefstelling.

In het raadsvoorstel wordt, met betrekking tot de wijze waarop de hoogte van het pgb wordt vastgesteld en de tariefdifferentiatie, voorgesteld om het volgende te bepalen:

Artikel 5.4 Vaststellen hoogte persoonsgebonden budget

1. De hoogte van het persoonsgebonden budget voor een zaak wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de situatie van de inwoner goedkoopst compenserende voorziening in natura en is toereikend voor de aanschaf en het onderhoud daarvan.

2. Het college kan de hoogte van het persoonsgebonden budget als bedoeld in het eerste lid vaststellen op basis van een offerte.

3. Bij de vaststelling van de hoogte van het persoonsgebonden budget voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen:

a) formele ondersteuning

b) informele ondersteuning

4. De hoogte van het pgb voor formele ondersteuning is gebaseerd op het tarief voor gecontracteerde ondersteuning in natura (berekend met behulp van het tariefmodel sociaal domein Achterhoek), waarbij het tarief met 15% voor overhead naar beneden is bijgesteld, tenzij op basis van het budgetplan van de cliënt passende en toereikende ondersteuning voor een lager tarief kan worden ingekocht.

5. De hoogte van het pgb voor informele ondersteuning voor begeleiding en logeren is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan het minimum uurloon, inclusief vakantiebijslag, vakantie-uren en sociale lasten, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag voor een persoon van 22 jaar of ouder met een 36-urige werkweek.

¹ Dat deel van het Wmo-beleid dat door de gemeenteraad moet worden vastgesteld en dat niet gedelegeerd kan worden aan het college van burgemeester en wethouders

4. Het persoonsgebonden budget voor personen als bedoeld in lid 3 onder b bedraagt voor huishoudelijke hulp minimaal het wettelijk minimum loon.

5. Het persoonsgebonden budget is toereikend om maatschappelijke ondersteuning in te kunnen kopen welke voldoet aan de kwaliteitseisen als bedoeld in de wet en is in redelijkheid geschikt voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt toegekend.

6. Het college kan in het Financieel Besluit nadere regels stellen over de hoogte van het persoonsgebonden budget.

Op basis van deze kaders, verwijzingen naar concreet bedrag elders en/of rekenformule, heeft het college de concrete hoogte van de pgb-bedragen vastgesteld in het Financieel besluit, *onder voorbehoud* van vaststelling van de Verordening.

Samengevat:

Uit de rechtspraak blijkt dat de essentialia in een verordening op raadsniveau dienen te worden opgenomen. De essentialia kunnen worden benoemd door concrete (uur)bedragen, verwijzing naar concrete bedragen elders of een rekenformule te geven. De formulering moet sluitend zijn en is daarmee een bindende tariefstelling voor het college.